

[Arbejdsministeren]

dicappede eller er i følge med handicappede. Det registreres simpelt hen ikke.

Det, der er årsagen til »misforståelsen«, er formentlig, at Dansk Folkeferie efter sit eget formål og også som følge af de vilkår, der gælder for udlån fra Arbejdsmarkedets Feriefond, skal tilvejebringe feriemuligheder for lønmodtagere.

Det medfører, at Dansk Folkeferie i perioder, hvor der ikke er plads til alle, dvs. i ferie-højsæsonen, giver almindelige lønmodtagerfamilier fortrinsret til at leje feriehusene fremfor andre grupper som f.eks. skoleelever og pensionister.

Disse grupper må henvises til at leje huse uden for sæsonen, hvad de da også gør i stort omfang.

Det samme gælder, hvis en institution for handicappede ønsker at leje huse for dem som gruppe. Dansk Folkeferie har over for mig oplyst, at man alene i 1984 hidtil har udlejet til i alt 130 grupper (i alt ca. 2.000 personer) fra offentlige institutioner, plejehjem m.v. for ældre og handicappede.

Særlig hvad angår feriefondens midler, vil jeg gerne slå fast, at disse efter ferieloven skal komme lønmodtagere til gode. Det ville derfor være angribeligt, hvis lønmodtagere blev skubbet til side for at fremme andre f.eks. sociale formål, uanset hvor støtteværdige disse i øvrigt måtte være. En sådan støtte må tilvejebringes ad andre kanaler.

Sammenfattende er det altså den af folketinget vedtagne lovgivning, der sætter de nødvendige grænser for feriefondens og dermed også for Dansk Folkeferies virksomhed.

Spm. nr. S 331

Til boligministeren (23/11 84) af:

Inger Harms (SF):

»Findes der en opgørelse over, i hvor mange boliger polyuretan samt det deraf udviklede polyuretanskum er brugt som isole-ringsmateriale?«

Foreløbigt svar (27/11 84):

Boligministeren (Bollmann):

Der findes ingen opgørelse over, i hvor mange boliger polyuretan er brugt som isole-ringsmateriale.

På denne baggrund har boligministeriet bedt teknologisk institut i Tåstrup om en udtalelse.

Når svaret foreligger, vil boligministeriet vende tilbage til sagen over for folketingets boligudvalg med kopi til spørgeren.

Spm. nr. S 333

Til ministeren for skatter og afgifter (23/11 84) af:

Ikast (KF):

»Finder ministeren det rimeligt, at der til busejere, som har registreret deres bus til erhvervsmæssig personbefordring, men som ikke reelt anvender deres busser erhvervsmæssigt, sker refusion af udligningsafgiften for den periode, bussen har opholdt sig i udlandet?«

Begrundelse

I forvejen svarer disse busejere ikke moms af deres kørsel, således som turistvognmandserhvervet gør. Da f.eks. Tvindskolernes busser er registreret til erhvervsmæssig personbefordring, får de også udligningsafgiften tilbage.

Svar (30/11 84):

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

I medfør af § 20 i vægtafgiftsloven sker der tilbagebetaling af udligningsafgift af bl.a. køretøjer, der er indrettet til befordring af 9 personer eller derover foruden føreren, og som erhvervsmæssigt anvendes til befordring af personer over landegrænsen. Refusionen ydes forholdsmæssigt for den periode, hvori køretøjet har opholdt sig uden for landets grænser. Næsten alle busser her i landet, herunder busser, der som led i f.eks. undervisning af højskoleelever anvendes til kørsel i udlandet, er registreret efter færdselsloven (dvs. af færdselssikkerhedsmæssige grunde) som busser til erhvervsmæssig personbefordring.

Selv om der kan sættes spørgsmålstejn ved, hvorvidt busser tilhørende højskoler reelt anvendes erhvervsmæssigt, har de i relation til den nævnte bestemmelse i vægtafgiftsloven efter praksis været ligestillet med almindelige turistbusser. Jeg synes, at denne praksis er ret rimelig.